

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T., spoločnosť s ručením obmedzeným, V.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. B. K., advokátkou, so sídlom M., proti žalovanému **C., a. s., so sídlom U.**, IČO: X. právne zastúpeného JUDr. M. R., advokátom, so sídlom R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **S. R. – M., so sídlom M.**, právne zastúpeného JUDr. M. K., advokátom, so sídlom G., **o zaplatenie sumy 384 350,06 € (11 578 930,-- Sk) s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. januára 2010 č. k. 17 Cb 115/03-394, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. januára 2010 č. k. 17 Cb 115/03-394 **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 19. januára 2010 zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 384 018,12 € (11 568 930,-- Sk) a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca na pojednávaní, konanom dňa 06. 03. 2007, požiadal o rozšírenie žaloby na sumu 11 578 930,-- Sk (384 350,06 €), ktorému súd vyhovel uznesením zo dňa 22. 03. 2007. Žalobca bol vyzvaný na doplatenie súdneho poplatku v sume 599 500,-- Sk (19 899,75 €) výzvou, ktorá mu bola doručená dňa 23. 07. 2007. žalobca si poplatkovú povinnosť za rozšírený návrh nesplnil, preto ho súd vyzval k zaplateniu súdneho poplatku a zároveň ho upozornil, že konanie bude zastavené, ak nezaplatí súdny poplatok do 10 dní do doručenia výzvy. S poukazom na to, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za rozšírený návrh, súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 384 018,12 € (11 568 930,-- Sk podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992

Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) a ust. § 104 ods. 1 O. s. p.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podala žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Poukázal na to, že súd prvého stupňa použil nesprávne ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého konanie o zaplatenie sumy 384 018,12 € (11 568 930,-- Sk) zastavil, hoci k rozšíreniu žalobného návrhu došlo až po tom, čo súd už konal vo veci samej. Pre rozhodnutie súdu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku malo byť rozhodujúce zistenie, kedy došlo k rozšíreniu žalobného návrhu žalobcom, t. j., či predtým alebo potom, čo súd prvého stupňa začal konať vo veci. Na tento prípad mal súd prvého stupňa preto aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. a konanie nezastaviť. Ďalej uviedol, že v čase od podania žaloby (od 22. 12. 2003) do podania návrhu na rozšírenie žaloby (do 06. 03. 2007) súd vo veci samej už začal konať. Dňa 08. 04. 2004 bol súdom vydaný platobný rozkaz č. k. 17 Cb 115/03-26, proti ktorému dňa 05. 05. 2004 žalovaný podal odpor, ktorý súd doručil žalobcovi dňa 18. 05. 2004, spolu s výzvou na vyjadrenie. Následne súd vytýčil niekoľko pojednávaní, pričom účastníci konania sa vo veci vyjadrovali a navrhovali dôkazy, z čoho je zrejmé, že k rozšíreniu žaloby došlo po začatí konania vo veci samej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov sa súdne poplatky vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry, uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ vyššieho citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok za návrh.

Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu a poplatok za návrh je splatný vznikom poplatkovej povinnosti, t. j. podaním návrhu (ust. § 5 ods. 1 písm. a/ a § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom v čase vzniku poplatkovej povinnosti).

Podľa ust. § 7 ods. 6 prvej vety vyššie citovaného zákona, ak sa po podaní návrhu rozšíri predmet poplatkového úkonu, poplatok sa doplatí.

Podľa ust. § 10 ods. 1 vyššie citovaného zákona, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, odvolania alebo dovolania, súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Pre nezaplatenie poplatku prvostupňový súd konanie nezastaví, ak došlo k rozšíreniu návrhu alebo podaniu vzájomného návrhu v tej istej veci po tom, ako začal konať vo veci samej (ust. § 10 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb.).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 22. 12. 2003, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 10 000,-- Sk s 13% p. a. úrokom z omeškania od doručenia žaloby do zaplatenia. Za podanú žalobu zaplatil kolkovou známkou súdny poplatok 500,-- Sk. Dňa 8. apríla 2004 súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, pričom následne súd vytýčil niekoľko pojednávaní, účastníci sa vo veci vyjadrovali a navrhovali dôkazy na svoje tvrdenia. Na pojednávaní súdu, konanom dňa 6. marca 2007, žalobca uplatnil návrh na zmenu žaloby, a to jej rozšírenie na zaplatenie sumy 11 578 930,-- Sk a 9,07% ročného úroku z omeškania za rok 2003, zvýšený o 1%. Uznesením zo dňa 23. 03. 2007 súd prvého stupňa rozhodol tak, že pripustil rozšírenie žaloby na sumu 11 578 930,-- Sk, Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2. apríla 2007. Výzvou zo dňa 6. marca 2007 (doručenou právnej zástupkyňi žalobcu dňa 12. marca 2007) súd prvého stupňa pod následkom zastavenia

konania vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku za rozšírený návrh v sume 599 500,-- Sk. Následne ďalšou výzvou zo dňa 18. júla 2007 (doručenou právnej zástupkyňi žalobcu dňa 23. júla 2007) súd pod následkom zastavenia konania opätovne vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku za rozšírený návrh v sume 599 500,-- Sk. Súd prvého stupňa ďalej konal (rozhodoval o procesných návrhoch a dňa 18. novembra 2009 vytýčil pojednávanie, ktoré odročil). Následne dňa 19. januára 2010 súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 384 018,12 € (11 568 930,-- Sk) podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. a § 104 ods. 1 O. s. p. z dôvodu, že žalobca nezaplatil súdny poplatok za rozšírený návrh.

Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil s tvrdením odvolateľa, že súd prvého stupňa konal vo veci samej v čase od doručenia žaloby dňa 22. 12. 2003 do 06. 03. 2007, kedy žalobca na pojednávaní súdu podal návrh na zmenu žaloby (jej rozšírenie), o ktorej súd prvého stupňa rozhodol uznesením zo dňa 22. marca 2007. Týmto uznesením súd podľa ust. § 95 ods. 1 O. s. p. pripustil rozšírenie žaloby na sumu 11 578 930,-- Sk. S poukazom na ust. § 10 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. súd prvého stupňa nemohol zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie žaloby, keďže k rozšíreniu došlo po tom, ako začal konať vo veci samej. V tomto prípade mal preto žalobcovi ako poplatníkovi uložiť zaplatenie súdneho poplatku za rozšírenie žaloby uznesením s poučením, že v prípade jeho nezaplatenia bude súd vyrubený súdny poplatok vymáhať.

Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa v uznesení o rozšírení žaloby zo dňa 22. marca 2007 nerozhodol o celom návrhu žalobcu na rozšírenie žaloby, uplatnenom na pojednávaní súdu dňa 6. marca 2007 (nerozhodol o 9,07% ročnom úroku z omeškania za rok 2003).

Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, v dôsledku čoho následne vo veci nesprávne rozhodol. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 19. mája 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová